

Vergaderjaar 1986–1987

**19838**

## **Protocol tot wijziging van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land; Parijs, 26 maart 1986**

**Nr. 1**

Ter griffies van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 15 januari 1987. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven op uiterlijk 14 februari 1987.

### **BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 12 januari 1987

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet<sup>1</sup>, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 26 maart 1986 te Parijs tot stand gekomen Protocol tot wijziging van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (Trb. 1986, 87).<sup>2</sup>

Een toelichtende nota bij dit Protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,  
H. van den Broek

<sup>1</sup> Art. 91, (1), add. art. XXI, (1) (a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972.

<sup>2</sup> Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

## TOELICHTENDE NOTA

### Algemeen

Het onderhavige Protocol behelst een uitbreiding van de werkingssfeer van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land, tot stand gekomen te Parijs op 4 juni 1974 (laatstelijk Trb. 1978, 102). Dit Verdrag van Parijs verstaat thans onder verontreiniging vanaf het land:

1. de verontreiniging van de zee via de waterlopen;
2. de verontreiniging van de zee vanaf de kust, daarbij inbegrepen verontreiniging door lozing met behulp van buisleidingen onder het zee-oppervlak en andere buisleidingen;
3. de verontreiniging van de zee vanaf kunstmatige bouwwerken.

Het Protocol voegt hieraan een vierde categorie toe, te weten de verontreiniging van de zee, veroorzaakt door emissies in de atmosfeer vanaf het land of vanaf kunstmatige bouwwerken in zee. Kortweg wordt wel gesproken van verontreiniging van de zee via de atmosfeer.

Het Protocol is voorbereid door een ad-hoc juridische commissie in het kader van de Commissie die is ingesteld op grond van artikel 15 van het Verdrag van Parijs, de zogenaamde Parijse Commissie, die een algemeen toezicht uitoefent op de uitvoering van het Verdrag. Deze Commissie bestaat uit vertegenwoordigers van alle bij het Verdrag aangesloten staten, alsmede uit een vertegenwoordiger van de EEG, omdat de gemeenschap eveneens partij is bij het Verdrag. Nederland heeft tesamen met de Bondsrepubliek Duitsland het initiatief genomen tot het opstellen van het ontwerp-Protocol.

Het is in dit verband vermeldenswaard dat één van de aanbevelingen van de Internationale Conferentie ter bescherming van de Noordzee, die op 31 oktober en 1 november 1984 te Bremen is gehouden, betrekking had op de spoedige totstandkoming van een protocol bij het Verdrag van Parijs strekkende tot uitbreiding van de werkingssfeer van dit Verdrag op het punt van de voorkoming, vermindering of uitbanning van verontreiniging van de zee via de atmosfeer, zulks met inachtneming van het in het kader van de Parijse Commissie ter zake al aanvaarde werkprogramma. Het hierbedoelde werkprogramma ziet op studie naar de relatieve bijdrage van de verontreiniging van de zee via de atmosfeer en op de effecten daarvan, alsmede naar noodzakelijke maatregelen om verontreiniging van de zee via de atmosfeer tegen te gaan. De Parijse Commissie heeft hiertoe besloten nadat de laatste jaren meer en meer duidelijk was geworden dat verontreiniging van de zee via de atmosfeer als aandachtsgebied noopt tot een gerichte aanpak.

Op grond van de wijziging van het Verdrag van Parijs, zoals beoogd met het onderhavige Protocol, zullen de door de Parijse Commissie eventueel te nemen maatregelen ter voorkoming, vermindering of uitbanning van verontreiniging van de zee via de atmosfeer een formeel-juridische basis in het Verdrag van Parijs krijgen.

### Artikelsgewijze toelichting

*Artikel I* vormt de kernbepaling van het Protocol, die de definitie van «verontreiniging vanaf het land» uitbreidt.

*Artikel II* behelst een noodzakelijke aanpassing van de Verdragstekst in het licht van de uitgebreide definitie.

*Artikel III* Door deze toevoeging wordt het opstellen van zogenaamde «programma's en maatregelen» in het kader van het Verdrag van Parijs tot uitbanning of beperking van de verontreiniging van de zee vanaf het land afhankelijk gemaakt van daaraan voorafgaande haalbaarheidsstudies.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

De toevoeging behelst een compromis tussen enerzijds de meerderheid van de partijen, die het Verdrag van Parijs op zodanige wijze wenste te amenderen dat verontreiniging via de atmosfeer in het Verdrag wordt opgenomen op één lijn met de overige bronnen van verontreiniging vanaf het land en anderzijds Frankrijk, gesteund door Spanje, welke landen nog niet zo ver wilden gaan.

Deze beide landen gaven er de voorkeur aan het Verdrag in eerste instantie slechts in die mate te amenderen dat de Parijse Commissie alleen formeel de bevoegdheid zou verkrijgen om *studies* te verrichten naar het effect van emissies in de atmosfeer op het mariene milieu, met het oog op een eventuele nieuwe amending in een later stadium om verontreiniging van de zee via de atmosfeer volledig onder de werking van het Verdrag te brengen. Ten opzichte van de bestaande categorieën van verontreiniging van de zee vanaf het land zou dit een onevenwichtige benadering hebben betekend, die voor de overige partijen niet aanvaardbaar was. Het compromis houdt in dat verontreiniging van de zee via de atmosfeer in het Verdrag op één lijn wordt gesteld met de overige categorieën van verontreiniging van de zee vanaf het land, en dat de huidige bevoegdheid van de Parijse Commissie ten aanzien van het opstellen van programma's en het nemen van maatregelen ter uitbanning of beperking van verontreiniging via deze bronnen enerzijds wordt uitgebreid tot verontreiniging van de zee via de atmosfeer, maar anderzijds wordt gekwalificeerd in die zin dat haalbaarheidsstudies aan de opstelling van dergelijke programma's en aan het nemen van maatregelen vooraf dienen te gaan. Dit laatste lijkt op het eerste gezicht ten opzichte van de bestaande situatie op een zekere inperking van de bevoegdheden van de Parijse Commissie, maar in feite strookt het volledig met de praktijk, waarin ook thans reeds geen enkele maatregel wordt genomen door de Parijse Commissie zonder voorafgaande grondige studie.

*Artikelen IV t/m VIII* bevatten gebruikelijke verdragstechnische bepalingen.

Het Protocol zal, in navolging van het Verdrag, voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,  
N. Smit-Kroes

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,  
E. H. T. M. Nijpels

De staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,  
P. R. H. M. van der Linden